

והוצא אל מלפני יהוה ותאכל על המזבח אדרת
העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על
פניהם ויקחו בני אהרן צדו ואביהוא איש מחבתו
ויהוה הוה אל וישבו עליה קטרת ויקריבו לפני
יהוה אל זרה אשר לא יורה אתם והוצא אל מלפני
יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ולאמר מעשה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבו
אקדש ועל פני כל העם אטרו וידם אהרן ויקרא
מעשה אל מישאל ואל אלופת בני עזאל דוד אהרן
ואמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאד ופני
הקדש אל מזבח למחזה ויקרבו וישאם בכתפיהם
אל מזבח למחזה כאשר דבר מעשה ואמר מעשה
אל אהרן ולא לעזר ולא תמר בני ראשיכם אל
הפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמדתו ועל כל
העדה יקאפו ואחיכם כל בית ישראל יטו אדרת
השופטה אשר שרף יהוה ומפדתו אהל מועד
לא תצא פן תמדתו כי שמן משוחת יהוה עליכם
ועשו כדבר מעשה

ידבר יהוה אל אהרן לאמר בין ושטר אל השדה
אתה ובין אתך הואם אל אהל מועד ואל
תמדתו חקב עולם לדורתיכם ולדורתי בני הקדש
בין דודל ובין הטמא ובין הטהור ולהורדה אדרת
בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד מעשה

ידבר מעשה אל אהרן ואל אלעזר ואל איהמר
בני הגדולים קחו את המזחה הזוהרת מאשי
יהוה ואכלות מצות אל המזבח כי קדש קדשים
הוא ואכלתם אתה במקום קדוש כי חזק וזק
בין הוא מאשי יהוה כי כן צויתו ואת חזרה
התנופה ואת שונה התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובין וביתך אתך כי חזק וזק ובין צד
מבחי שלמי בני ישראל שונה התרומה וזוהר
התנופה על אשי החלבים יצאו להגוף תנופה
לפני יהוה והיה לך ולביתך ארון לחזק עולם
לאשר צוה יהוה ואת שעיר החטאת ורש
דוש מעשה והנה שרף ויקאפו על אלעזר ועל
איהמר בני אהרן הגדולים לאמר מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואתה ובין לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם
לפני יהוה הן לא תהא את דמה אל הקדש פתימה
אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי וידבר
אהרן אל מעשה הן היום הקריבו את חטאתם